

SENTÈNCIA 21-94 DE 30 DE DESEMBRE DE 1994

Furt amb abús de confiança.- Narració dels fets.- Error en l'apreciació de la prova.- Presumpció d'innocència.- Encobriment.

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que en la causa de referència es va dictar pel Tribunal de Corts sentència el dia 22 de desembre de 1994, del qual dimana el referenciat rotlle. El Tribunal de Corts va dictar la consegüent part dispositiva: FALLEM: "que hem de condemnar i condemnem Mª Àngels C. L., Carme M. L. i Valentina P. D. N., com autors d'un delictes major de furt amb abús de confiança de l'article 243 del Codi Penal a la pena de DOS ANYS DE PRESÓ CONDICIONAL, i a la multa de CENT MIL PESSETES (100.000) a cada una d'elles; a Josep C.A., com a còmplice d'un delictes menor de furt amb abús de confiança de l'article 328.a) del Codi Penal, a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i a la multa de VUITANTA MIL PESSETES; a Maria L. E., com autora de la contravenció penal de furt de l'article 349.1) del codi Penal, a la pena de CINQUANTA MIL PESSETES (50.000) DE MULTA; a Jaume C.L. com autor d'un delictes menor de furt de l'article 328.a.) del Codi Penal, a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i a la multa de VUITANTA MIL PESSETES (80.000); a Mª Dolors R.R., com autora d'un delictes de furt de l'article 328.a) del Codi penal, a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i a la multa de VUITANTA MIL PESSETES (80.000); a GIUSEPPINA D.N., com autora d'un delictes menor de furt de l'article 328.a) a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i multa de VUITANTA MIL PESSETES (80.000); a Antoni A. R., com autor d'una contravenció penal de furt de l'article 349.1, amb l'agreujant de reincidència a la pena de multa de DUES CENTES CINQUANTA MIL PESSETES (250.000); a Josep Mª M.L., com autor del delictes menor de furt de l'article 328.a) del Codi Penal a la pena SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, a la multa de VUITANTA MIL PESSETES, a Isabel M.L., com autora de la contravenció penal de furt de l'article 349.1 del Codi Penal, a la pena de SETANTA CINC MIL PESSETES DE MULTA (75.000). Se'ls condemna així mateix a tots ells al pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil es condemna a M^a. Àngels C.L., Carme M. L., Valentina P.D.N., Josep C. A., Maria L. E., M^a. Dolors R. R., Giussepina D. N., Antoni A. R., Josep-Maria M. L. i Isabel M. L., a abonar solidàriament a la Sra. Meritxell E. B. la quantitat de QUARANTA MIL PESSETES (40.000).

2. RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada es va alçar el present recurs de suplicació interposat per Antoni A. R., representat pel seu lletrat Sr. Josep P. Ll., al·legant com a fonaments del seu recurs els següents, segons apareixen exposats al seu escrit d'interposició del recurs: "per no contenir la sentència la narració precisa dels fets, error en la valoració de la prova i violació del dret a la presumpció d'innocència". art. 3.4 i 3.5 del Decret de 13 de juliol de 1990). Discuteix el recurrent que l'esmentada sentència no recull la realitat dels fets. Afegeix que la manca d'assistència lletrada al moment d'efectuar les declaracions constitueix una violació del principi d'innocència. Per altra part, fa ressaltar que les declaracions dels testimonis no foren realitzades amb les garanties que constitucionalment són previstes, essent aquestes declaracions nul·les de ple dret. A més tampoc no va apreciar el Tribunal que l'encobriment entre familiars eximeix de la responsabilitat penal, tenint en compte que els fets havien d'ésser qualificats com a encobriment i no com una contravenció de furt.

3. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal demana la total confirmació de la sentència que condemna Antoni A. R. contestant punt per punt les al·legacions del recurrent.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que el defensat recurrent que al·lega una excepció de nul·litat té l'obligació de precisar en el seu escrit el fonament jurídic o sigui els articles de la Constitució o de les lleis vigents que no van ésser respectats, i d'indicar en quines circumstàncies precises els seus drets van ésser violats. Que l'advocat defensor no pot contentar-se d'indicar en el seu escrit que les declaracions dels testimonis no foren realitzades amb les garanties constitucionals previstes; que, a més a més, la Constitució no era d'aplicació en l'època dels fets esmentats. Que tampoc no explica la defensa en què consisteix "la manca de literalitat de l'acta de la vista" al·legada com a motiu de la violació del principi d'innocència.

2. CONSIDERANT: que la sentència recorreguda conté una narració suficientment precisa dels fets imputats a Antoni A. R. i que dita sentència precisa objectivament per una part que aquest últim, assabentat dels fets d'autes, va anar a recollir uns articles esportius, i que els va rebre a la botiga de Carme M. a instància de la seva esposa, i, per altra part, que el Servei de Policia va recuperar una part de la mercaderia sostreta a l'interior del domicili d'Antoni A. R..

3. CONSIDERANT: que el dia 7 de maig de 1992, Antoni A. R. va declarar davant la policia que la seva esposa va comentar-li que havia furtat mercaderia de la botiga "a l'igual que la Carme i una altra empleada anomenada Maria Àngels" i que malgrat estar al corrent de dits actes va anar a la botiga a recollir uns esquís que li va donar "la Carme". Que afegeix que a excepció d'aquesta vegada no va anar a buscar mes gènere a dita botiga, però reconeix haver anat "voluntàriament" a buscar dits esquís a la botiga. Que aquesta declaració, confirmada pels diversos testimoniatges, tradueix una participació directa en una subtracció fraudulenta de mercaderia, i no com ho pretén la defensa en una infracció d'encobriment. Que aquesta acció és totalment distinta dels altres comportaments de l'agent qualificats d'encobriment i en què es beneficia de la immunitat familiar prevista per l'article 17 de Codi penal. Que en conseqüència la qualificació del Tribunal de Corts és perfectament adequada i no presenta cap ambigüitat

Vistes la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els usos i costums i d'altres fonts del Dret del Principat d'Andorra.

D E C I D I M

1. Desestimar el recurs de suplicació interposat en la causa i rotlle de referència.

2. Imposar el pagament de les costes processals causades en aquest recurs al recurrent.

3. Declarar la fermesa de la sentència recorreguda, acordant la devolució dels autes al Tribunal de Corts amb testimoni d'aquesta sentència, per al seu compliment i la seva execució. Demanem l'avís de recepció.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.